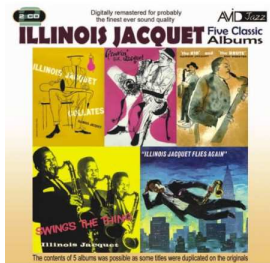

CD-RECENSIES

ILLINOIS JACQUET Five Classic Albums AVID Jazz

Bezetting (onder anderen):

Illinois Jacquet (ts), Ben Webster (ts), Russell Jacquet, Roy Eldridge, Joe Newman (tp), Leo Parker, Cecil Payne (bars), Matthew Gee (tb), Jimmy Jones, Hank Jones, Carl Perkins, John Acea (p), Oscar Moore, Herb Ellis, Barry Galbraith (g), Al Lucas, Ray Brown, Red Callender (b), Osie Johnson, Jo Jones, J. C. Heard, Shadow Wilson, Art Blakey (d).

Illinois Jacquet in 1949: [klik hier:](http://bit.ly/dbfWd1)

<http://bit.ly/dbfWd1>

CHIMAIRA Smoke & Mirrors Wide Ear Records (www.wideearrecords.ch)

Bezetting:

Philipp Gropper (ss, ts), John Schröder (p), Oliver Potratz(b), Alex Huber (d).

Vijf albums ('The Kid And The Brute', 'Swing's The Thing', 'Illinois Jacquet Flies Again', 'Illinois Jacquet Collates' en 'Groovin' With Jacquet') uit de jaren vijftig voor de prijs van een dubbelelaar – het is een koopje, maar het was natuurlijk oorspronkelijk niet de bedoeling. Dat is een luxeprobleem, maar tegelijkertijd ook een fundamentele kritiek: wat in blokjes van dertig minuten een mooi geheel vormde, houdt daarom niet een hele cd lang de aandacht vast.

Redelijk wat riff-deuntjes, redelijk wat rasperige saxofoon, op het randje van de rhythm-and-blues: daar moet je van houden. Voor mij is het wat veel, maar toentertijd was het natuurlijk wél wat de mensen van Jacquet verwachtten – en is het eigenlijk niet diezelfde geëxalteerdheid die tien jaar later, in de free jazz, 'bon ton' werd?

Tegelijkertijd bewijzen deze albums wat een fijne muzikant Jacquet was: de keren dat hij niét voor bovenstaande typische dingetjes kiest, komt hij verbazend fris en ook gevarieerd uit de hoek. Hele mooie ballads ('That's my desire'), invloed van Lester Young ('All of me'), swing-to-bop ('On your toes'). De 'Flies Again'-sessie omringt Jacquet met een goede bigband in Count Basie-traditie – helaas vindt het onoverzichtelijke en lelijke cd-boekje de arrangeur(s) het vermelden niet waard (wanneer neemt het label Avid dát aspect ook eens ernstig?). 'Swing's The Thing' springt er, met de beste medemuzikanten, muzikaal gezien wat bovenuit, terwijl de ontmoeting met Ben Webster op (twee tracks van) 'The Kid And The Brute' vreemd genoeg niet van de grond komt. 'Collates' en 'Groovin' verzamelen een aantal korte (jukeboxgerichte?) sessies uit 1951 en 1953. Eén goed samengestelde compilatie-cd ware voor de gewone geïnteresseerde misschien geschikter geweest, maar wie gedoeseerd luistert, vindt op deze verzameling zeker boeiende en mooie mainstreammomenten terug.

Arne Van Coillie

Wide Ear Records is een nieuw label, opgericht door de Zwitserse slagwerker Alex Huber. De cd 'Smoke & Mirrors', van zijn eigen groep Chimaira, heeft catalogusnummer 6. Alle stukken op de plaat zijn van de hand van de leider, en die schrijft prikkelende composities, waarin de groep sterk tot zijn recht komt. Hij dwingt zijn medemuzikanten tot het kiezen van ongebaande paden, waarbij het omzeilen van clichés in de TomTom is ingeprogrammeerd. De ritmische patronen schuiven vaak over elkaar, waardoor complexe muziek ontstaat, die echter nergens gekunsteld klinkt. Chimaira is ook niet vies van een stevige groove, zoals in 'Fragments' dat herinneringen oproept aan de M-BASE-beweging uit de jaren negentig: funkachtig, maar tegelijk complex én luchtig. 'Stellar' laat een andere kant van het kwartet horen, die aanleunt tegen het Keith Jarrett Quartet met saxofonist Dewey Redman, bassist Charlie Haden en drummer Paul Motian. Het Zwitsers-Duitse ensemble getuigt van een zelfde lenigheid als die legendarische groep, met een melodische saxofonist als speerpunt, een loepzuiver strijkende en plukkende bassist en een pianist die ruimte biedt om de muziek te laten ademen. Huber zelf is een creatieve drummer met gevoel voor melodie en klank. Een sterk debuut, dus.

Herman te Loo

Maak hier kennis met Chimaira: <http://bit.ly/NyE4nS>